

ΑΝΑ ΤΟ ΑΣΤΥ

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐτελεσθήσαν οἱ προαγεθέντες γυμναστικοὶ ἀγῶνες. Ἡ ἐορτὴ ἤρχισε τὴν Πέμπτην καὶ ἐτελείωσε τὴν Παρασκευὴν. Ὁ περίβολος τοῦ γυμναστηρίου παρουσίαζεν ὕψην γραφικωτάτην καὶ κατὰ τὰς δύο ἡμέρας. Ἡ Β. οἰκογένεια, οἱ ἐν τέλει, κόσμος προσκεκλημένων πολὺς, κυρίαί μὲ πολυχρώμους ἐαρινὰς ἐσθίτας, ὁ μακρὸς στοίχος τῶν μαθητῶν τοῦ κ. Βουλγάρεως μὲ τὰς ναυτικὰς στολὰς, αἱ λευκαὶ περισκελίδες καὶ τὰ κυανόλευκα χιτῶνια τῶν γυμναστῶν. Ἀπὸ τῶν λόφων τοῦ Σταδίου πλῆθος πολὺ λαϊκῶν ἐθεῶτο. Τοὺς ἀγῶνας ἔστειψεν ἡ συνήθης ἐπιτυχία. Τῆς ἀγωνοδίκου Ἐπιτροπείας προῆδρευεν ὁ βασιλόπαις Γεώργιος, εἰς τοὺς νικητὰς ἀπενεμήθησαν τὰ ὀρισμένα βραβεῖα, — στέφανοι, χρήματα καὶ δῶρα, — διὰ τῆς χειρὸς τοῦ Βασιλέως, ὕψ' ὄλων δὲ θερμὰ ἀπηρυθύνθησαν τὰ συγχαρητήρια πρὸς τε τοὺς μαθητὰς καὶ πρὸς τοὺς διδασκάλους. Ἀλλὰ μεθ' ὅλων τῆς στιγμῆς τὸν ἐνθουσιασμόν, ἀπλῆν καὶ ματαίαν ἐπίδειξιν διεῖδον οἱ περισσώτεροι εἰς ὄλην αὐτὴν τὴν ἑλληνοπορειαὶ ἐορτήν. Ἐὰν πέντε-δέκα νέοι, καὶ οἱ αὐτοὶ σχεδὸν πάντοτε, ἔμαθον νὰ ἐκτελῶσι δύσκολὰ τινα γυμνάσματα καὶ ἀγωνίζονται κατ' ἔτος πρὸς ἀλλήλους, τί μὲ τοῦτο κερδίζει ἡ ἑλληνικὴ νεολαία καὶ πόθεν ἀποδεικνύεται ὅτι εἰσέχθη ἤδη γενικῶς ἡ γυμναστικὴ ὡς μέσον παιδείσεως λυσιτελέστατον καὶ πάσης προσοχῆς ἄξιον θεωρουμένη; Ἐπίσης κατεκρίθη καὶ ἡ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προσφορὰ ὀπλων εἰς τοὺς νικητὰς. Διὰ νὰ τα κάμουν τί;

Συρροὴ παλαιστῶν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἐπιδρομὴ αὐτῶν εἰς τὰ Γραφεῖα τῶν Ἐφημερίδων. Ὁ μουσιῶν Τζώρτζ, ὁ Κουταλιανός, ὁ Θεοδώρου, ὁ Κριστόλ καὶ ὁ Χασάν, τελευταῖος ἐλθὼν ἐκ Σμύρνης καὶ τοῦτο ἔχων τὸ ἐξαιρετικὸν ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ὅτι εἶνε ἰσχνός, λιπόσαρκος. Καὶ ἀμιλλῶνται καὶ προκαλοῦνται καὶ γίνονται καθημέραν σιχηαὶ καὶ προσιωνίζονται θεάματα διασκεδαστικώτατα, ἐξ ἐκείνων τὰ ὅποια ὁ λαὸς μας ἀγαπᾷ ὄχι ὀλιγώτερον τῶν Ἀγγλων. Ἡδὴ ἐν Πειραιεὶ ὁ Θεοδώρου ἤρχισε τὰς παραστάσεις του ἐν συρροῇ κόσμου πολλοῦ. Πρῶτος ἀνταγωνιστὴς ἔσπευσεν εἰς τὸ θεατρίδιόν του ὁ μουσιῶν Τζώρτζ, προκαλὼν εἰς πάλην μὲ στοίχημα χρηματικόν. Ἀλλὰ δὲν ὤρισθη τίποτε ἀκόμη, διότι ὁ ἄλλος ἐξήτησε προθεσμίαν διὰ νὰ παντήσῃ, — πρᾶγμα μὴ συμβιβαζόμενον τοῦλάχιστον πρὸς τὴν ἀνυπομονησίαν τοῦ κοινοῦ, ζητοῦντος ὅσῳ τὸ δυνατόν γρηγορώτερα νὰνευφημήσῃ τὸν νικητὴν.

Κωμικωτάτη σιχηὴ διεδραματίσθη πρὸ τινῶν ἡμερῶν

ἐν μέσῃ καὶ πληθούσῃ ὁδῷ Σταδίου, περὶ ὧραν ἐβδόμην ἑσπερινήν. Κυρίαί τις ἔχασε τὸ πορτοφόλι τῆς, τὸ ἀνεῦρε δὲ ἄλλη διερχομένη κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν. Μεταξὺ τῶν δύο κυριῶν συνήφθη τότε πάλιν δεινὴ, καθύστερον καὶ αἱ δύο διεξεδίκουν τὸ πορτοφόλι, ἡ μὲν ὡς εὐρημα, ἡ δὲ ὡς κτήμα. Ὑβρεῖς ἀντηλλάγησαν δεινὰ καὶ τάλειξήλια ἀνυψώθησαν ἀπειλητικὰ. Εὐτυχῶς παρενέβησαν περιπατηταὶ τινες καὶ διέλυσαν τὴν σιχηήν, κατορθώσαντες νὰποδοθῇ τὸ πορτοφόλι εἰς τὴν ἀπολέσασαν.

Κόσμος πολὺς συνηθροίσθη πρὸ τῶν Ἀνακτόρων, διὰ νὰ παραστῇ μάρτυς τῆς ἐπομένῃς σιχηῆς. Ἀνθρωπὸς τις εἰς τὰ προπύλαια ἐφρονάσκει καὶ ἐπέμενε νὰ εἰσαχθῇ παρὰ τῷ Βασιλεῖ διὰ νὰ ἐπιδώσῃ εἰς αὐτὸν σχέδιον οικονομικοῦ συμβιβασμοῦ. Οἱ αὐλικοὶ θεράποντες, ἐννοεῖται, τὸν ἠμπόδιζαν, ἕως οὗ εἰδοποιηθέντες ἔσπευσαν οἱ οἰκεῖοι του καὶ ἐγκλείσαντες αὐτὸν ἐντὸς ἀμάξης τὸν ὠδήγησαν εἰς τὴν οἰκίαν του. Ὁ δυστυχὴς ἤτο γνωστὸς καὶ ἐντιμὸς τῆς πόλεως μας ὑποδηματοποιός, ἐξαίφνης παραφρονήσας. Ἡ ἐκδήλωσις τοῦ παθήματός του πολὺ κωμικὴ ἀλλὰ καὶ πολὺ φυσικὴ διὰ τὰς παρούσας περιστάσεις. Ἄλλοτε οἱ παράφρονές μας ἐνόμιζαν ὅτι εὔρον τὸν τετραγωνισμόν τοῦ κύκλου ἢ τὸ ἀεικίνητον, σήμερον ὄνειρεύονται τὴν λύσιν τοῦ οικονομικοῦ ζητήματος.

Ἡ σιχηὴ ἐν τῇ ἀμαξοστοιχίᾳ τοῦ ΣΑΠ. Εἰς διαμέρισμά τι Γ' θέσεως—τὸ τραῖνον κατήρχετο εἰς Πειραιᾶ ἐξ Ἀθηνῶν—δύο ρουμελιῶται γαλακτοπῶλαι, ἀπέναντι των δὲ παχουλὴ νεάνις, Σιφνιά ὑπηρετρία, μὲ κατάμαυρα γιαλιστερά μαλλιά καὶ μὲ μάτια πύρινα. Οἱ γαλακτοπῶλαι, λεβεντόπαιδες φουστανελλοφόροι, κατ' ἀρχὰς μὲ ματιαῖς, κατόπιν μὲ χειρονομίας ἠνώχλουν τὴν Ἄνναν, ἡ ὅποια ὅμως εὐρισκομένη μόνη καὶ ἀπροστάτευτη, ὑπέμεινε νέουσα ἐκδίκησιν. Μέλεις ὅμως πλησιάζει τὸ τραῖνον εἰς τὸν σταθμὸν Πειραιῶς, ἐγείρεται ἡ Ἄννα καὶ μὲ ἀγανάκτησιν μεγάλην:

— Βρὲ ψωρογαλατάδες, μ' εὐρήκατε μόνη καὶ μοῦ ζαχαρώνατε; Ὅρσε λοιπόν!

Καὶ τοὺς ἀρχίζει καὶ τοὺς δύο μὲ τὴν ὀμβρέλλαν τῆς, ἡ ὅποια ἐθραύσθη εἰς τὰς κεφαλὰς των, ἐνῶ τὸ κορίτσι ἐξηκολούθει ἐν τῇ ἐξάλλῃ παραφορᾷ του ἀνακράζον:

— Οἱ μασκαράδες οἱ τσοπαναραῖοι νὰ μοῦ κορτεζᾶρον μοῦθελαν!

Μετὰ τὸ χειροτόνημα δ' αὐτῆς ἐπῆλθε κατόπιν ἀλύπητον ἄλλο ἐκ μέρους τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων τοῦ σταθμοῦ.

